

Včera v noci v dálce byli vlci a hory měly oči,
ne ty dvě věci, který jsem měl já v obličejí,
když jsem to ráno procit'.
Kocovina, vokno a prapodivnej pocit,
můj jazyk v ústech našel pachut' mý vlastní krve,
zato v hlavě sotva jen matnej útržek špatnejch vzpomínek na včerejšek
- les, noc, vánice a na sobě promočený hadry.
Proč ale ty teď visej' rozpáraný na cáry nad kamny?
Popral jsem se snad? A kde? S kym? Proč? Kdo vyhrál?
A tak jsem strčil celou hlavu pod ledovou vodu v sudu,
jako bych hledal pravdu uvnitř bublin, co šly mi z nosu.
Nicméně nic, kdo by to řek'?
A tak jsem vyšel na verandu
oslněn od odrazu slunečního svitu, od sněhu,
kapuce na hlavu. Těch pár metrů k lesu vítr zkouší, co snesu,
když vtom náhlý nález náhle ukončil mojí cestu.
Stop, stojím u páru cizích stop. Kde se tady vzaly?
Měl jsem plán, že jenom já sám budu tady v klidu lepit střípky z mojí hlavy
dohromady.
Zebou mě nohy,
vrátil jsem si přezout boty a zmizel mezi stromy
nemaje tuchy, jaký to na mně může nechat stopy.

REF:

Po stopách, po stopovejch prvkách
postupuje šero, mráz postupně prostupuje celý tělo.
Nestopuj tady, ještě ti někdo zastaví,
anebo zastaví se srdce tvý, až se objeví cíl.
(2x)

Když hosti, tak jenom ve stopovým množství,
stopy jsou jako starý mapy v navigaci.
Kdo v nich kráčí, může se stejně tak najít, jako ztratit.
Zvláštní je, že teď nevím, ze který já jsem party.
Snad bych se ani nedivil tolik, kdyby ty stopy, co v nich jdu,
nezměnily se náhle někde ve stopy vlčí. Jak je to možný?
Á, les mlčí. Proud krve v mejch žilách mi hučí v uších
a moje řiť někde uprostřed něho trčí.
Nikdo tyhle hvozdy nezná jako já přece,
jal jsem jít dál lesem, pravda snad ukáže se
mi sama. Slunce zas už prosvítalo mezi větvema.
Prodírám se keřema, oči na stopkách, stopky na hodinkách běží
pomalejc než já, protože vě mně sílí pocit, že se rozuzlení blíží.
Okolí zdá se mi podivně povědomý,
přidám do kroku ještě o trochu, v tom pachut' krve
v puse se náhle připomene. To ale, se les už rozestoupil úplně
a já zkoprněl. Všechno bylo najednou jasný - noc, vánice i úplněk,
ale já bych v ten moment nejradši všechno zas zapomněl.
Ty vlčí stopy totiž vedly na verandu mojí chaty.

REF:

Po stopách, po stopovejch prvkách
postupuje šero, mráz postupně prostupuje celý tělo.
Nestopuj tady, ještě ti někdo zastaví,
anebo zastaví se srdce tvý, až se objeví cíl.
(3x)